

tiale i sig til, at man, forstod jeg næsten, skulle tvangsbefrugte i tusindvis af kvinder, så liner man i hvert fald noget op, som efter min bedste overbevisning ikke er relevant i forhold til den diskussion, vi har.

Jeg er ikke totalt opdateret, men hvis man læser i Genteknologiudvalgets rapport, så kan man jo se, at da man i Amerika forsøgte at danne sig et overblik over disse ting for et års tid siden, nåede man frem til, at der var 64 stamcellelinjer globalt til rådighed, som jo altså repræsenterer højst 64 befrugtede æg. Og det står altså noget i kontrast til de mængder af fosteranlæg, som bringes i spil i debatten her. Det skal jeg ikke trampe meget mere rundt i, men blot bruge det til at understrege behovet for, at vi alle yderligere kvalificerer os til at få draget konklusioner i denne debat.

Så er jeg også glad for, at det så kraftigt fra alle, på trods af de nuancer, der har været i debatten, er fastslået ganske entydigt, at ingen her vil acceptere, at der finder befrugtning sted, som i sig selv har en anden intention end at frembringe liv. Det har alle jo sagt med klar røst. Det ligger i øvrigt også i direkte forlængelse af Europarådets bioetikkonvention, og så er det da i hvert fald en grænse, som er støbt i jernarmeret beton. Det synes jeg er en positiv sideeffekt af den diskussion, der har været her.

Fra regeringens side glæder vi os over debatten, der har været her i dag, og vi glæder os endnu mere til den debat, der følger i kølvandet på debatten her i dag i Folketingets partigrupper, i offentligheden. Videnskabsministeren og jeg vil drage omsorg for, at der bliver tilrettelagt en god ramme omkring den debat, ikke mindst ved videnskabsministerens konference, som afholdes af Teknologirådet i samarbejde med Det Ethiske Råd, og så vil vi jo under den ene eller den anden form, forudser jeg, få mulighed for at vende tilbage til denne debat allerede i indeværende samling.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke, om man kan gensplejse bedre høreelse, for så ville jeg faktisk begynde at anbefale det efter at have hørt ministerens aldeles tåbelige gengivelse af, hvad jeg havde sagt.

Det, jeg sagde, var, at hvis vi begyndte at skulle bruge kvindeæg i behandlingen, så ville vi ikke kunne skaffe kvindeæg nok, og det var derfor, at vi kunne komme under pres for at få fat i kvindeæg. Så tager man cellerne ud og så-

dan noget, for ellers så risikerer vi også, at de får forkerte farver og sådan noget, og så siger jeg: Det er det pres, vi under ingen omstændigheder vil ind i. Jeg har aldrig villet have, at vi skulle tvangsbefrugte tusindvis af kvinder. Det har jeg ikke sagt, og det håber jeg altså også at ministeren nu sådan lige fik luftet igennem og kan huske.

Men det, som er interessant i ministerens svar nu her, er jo, at han går op og slår fast, hvad vi ikke kunne få ud af Venstres ordfører, og heller ikke helt af Dansk Folkepartis, nemlig at vi er – håber jeg så – fra nu af enige om, at den grænse, der i hvert fald skal respekteres, er, at man ikke befrugter æg med henblik på andet end at få børn.

Jeg vil bruge udtrykkelig den formulering, og jeg går ud fra, at ministeren er enig i den. Når man altså siger »frembringe liv«, så kan man jo godt lave sådan et behandlingsliv. Så jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det betyder »med henblik på at få børn«. Det farlige er, at når man f.eks. bruger fertilitet, så kan det jo også betyde »at lave aborter til behandling«, ikke? Men jeg er meget glad for, at det med den formulering nu er slået fast.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Med hensyn til høreelse så synes jeg nu, at fru Margrete Auken hører meget dårligt. Jeg hørte f.eks., at fru Margrete Auken misforstod eller forsøgte at misbruge mit synspunkt om, at vi ikke vil sætte kryds alle vegne her i dag til at sige, at vi åbnede op for ting, som vi ikke åbner op for. Det er det ene.

Det andet er, at fru Margrete Auken også fuldstændig kaster sig ud i at fortolke, at vi siger, at stamcelleforskning måske kan føre til, at vi ikke mere behøver at transplantere hjerter, fordi vi kan reparere dem. Det får fru Margrete Auken straks til, at vi vil lave hjerter.

Det vil vi netop *ikke*. Vi tror netop, at det her åbner perspektiver for, at vi kan slippe for de dilemmaer, der jo i virkeligheden er i forbindelse med organtransplantationer.

Så jeg synes, at fru Margrete Auken skulle tage og høre lidt bedre efter.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det er til fru Margrete Auken: Altså jeg synes, at det fra Dansk Folkepartis side blev sagt klart